

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7T/72/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1622010585
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2024:1622010585.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou Ing. Mgr. Annou Prikrylovou v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. februára 2024 v Malackách, takto

rozhodol:

obžalovaný:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bydliskom D., prechodne bez prihlásenia E. XX/X, D.

sa uznáva za vinného, že

najneskôr dňa 21.04.2022 si zadovážil platobnú kartu vydanú k účtu F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedenom v A. C., majiteľom ktorého bola poškodená G. H., a následne dňa 21.04.2022 bez súhlasu poškodenej G. H. postupne uskutočnil v OD Tesco v Malackách s predmetnou platobnou kartou dve úspešné platby v rôznych výškach, a to v čase o 18.56 h. vo výške 1,19 Eur a v čase o 18.57 h. vo výške 4,30 Eur, čím spôsobil poškodenej G. H. celkovú škodu vo výške 5,49 Eur,

t e d a

- neoprávnene si obstaral platobný prostriedok a tento neoprávnene použil,

č í m s p á c h a l

prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Za to sa mu
ukladá

podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 37 písm. h), § 38 ods. 4 Trestného zákona a s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky z 25. apríla 2023, sp. zn. 0T/40/2023, právoplatnom dňa 25. apríla 2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenú G. H., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bydliskom J. K. XX, F., adresa na doručovanie L. M. XX, F. škodu vo výške 5,49 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodenú G. H., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bydliskom J. K. XX, F., adresa na doručovanie L. M. XX, F., so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 05. decembra 2022 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 1Pv 305/22/1106-7 na v tom čase obvineného A. B. pre prečin neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v rámci ktorého vypočul obžalovaného A. B., poškodenú G. H., prečítaním súd oboznámil podstatné listinné dôkazy, najmä výpis z účtu (čl. 41-61), potvrdenia o platbe kartou (čl. 68-69), aktualizovaný odpis z registra trestov, centrálnu evidenciu správnych deliktov a priestupkov a zo spisového materiálu sp.zn. OT/40/2023 trestný rozkaz Okresného súdu Malacky zo dňa 25.04.2023, právoplatný dňa 25.04.2023 v spojení s uznesením Okresného súdu Malacky zo dňa 16.08.2023 sp.zn. OT/40/2023, právoplatným dňa 16.08.2023.

Obžalovaný A. B. vypovedal, že platil kartou v Tesco, kupoval si kinder vajíčko a cigarety. Na otázky prokurátora uviedol, že žil s poškodenou G. H. a kartu mal v peňaženke dlho, nevie uviesť akú dobu. Dala mu ju poškodená. V Tesco platil bezkontaktné. Nevedel uviesť, kde karta skončila. Bola to karta z A. C. a poškodená sa ho nepýtala na kartu a platby. Podľa obžalovaného poškodená vedela, že má kartu pri sebe. V čase, keď žili spolu chodil nakupovať. Na účet pár krát vložil peniaze, výplata mu tam nechodila. Poškodená kartu naspäť nežiadala a obžalovaný uviedol, že aj zabudol, že ju má.

Na návrh prokurátora bola prečítaná časť skoršej výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 08.11.2022, ktorý uviedol, že ku skutku, za ktorý mu bolo vznesené obvinenie, sa priznáva a ľutuje. Platobnú kartu použil, mal ju u seba dlhší čas. Majiteľkou bola G. H., ktorá ju nepoužívala. Keď sa s G. rozišiel, kartu jej nevrátil. Najprv kartu nepoužíval, neskôr ju použil. Platil v Tesco, kde s ňou bezkontaktné platil v pokladni a kupoval si cigarety a kinder vajíčko. Nepamätá si, že by mu ohľadom karty G. H. volala. Bankomatovú kartu už nemá, nakoľko, keď išiel robiť výber z bankomatu, tak mu tú kartu bankomat zhltoľ. Výber išiel robiť v bankomate v Inkubátore v Malackách. PIN kód od karty vedel, nakoľko, keď ešte býval spolu s G. H., tak prišiel papierik z banky aj s kartou, kde bol na ňom PIN kód napísaný.

K prečítanej výpovedi obžalovaný uviedol, že je pravdou, že bankomat mu zhltoľ kartu, nevie prečo, možno preto, že bola zablokovaná. On PIN kód vedel, časom ho zabudol. Toto sa stalo, keď už s poškodenou G. H. nežil. Nevie, či na ten účet chodili peniaze, možno od jeho brata, ten účet bol zriadený pre ich spoločného syna, najprv ho používala iba poškodená možno rok predtým. O tom, koľko bolo na účte nevedel a ani to nezistoval.

Svedkyňa – poškodená G. H. vypovedala, že obžalovaný je jej bývalý priateľ, majú spolu dieťa. S obžalovaným žili približne do januára 2021. V kuchyni na policičke mala platobnú kartu k účtu, na ktorý jej chodil rodičovský príspevok, prípadne brat jej tam posielal 20,- Eur. Dlho sa nič nedialo, účet veľmi nepoužívala. Karta jej zmizla. Pred dvomi rokmi jej píplo, že má na účte mínus 500,- Eur, že tam má splatiť debet. Do banky vložila 520,- Eur a po tomto vklade jej píplo, že niekto platil kartou v Tesco a v trafike, čo bolo v sume cca 5,- Eur. Svedkyňa – poškodená bola v tom čase v práci v Borochoch, volala obžalovanému, či jej zobral kartu, on jej uviedol, že nič nemá. Ale potom sa priznal, povedal, že kartu zobral a že ho to mrzí a peniaze vráti. Obžalovaný sa jej priznal, že kartu zobral až neskôr, až potom keď sa vyriešilo zverenie a výživné na syna. Na otázky prokurátora svedkyňa - poškodená uviedla, že účet založila v roku 2015 a disponentom bola iba ona. Obžalovaný vedel o tomto účte. Keď spolu žili poslala ho pár krát vybrať peniaze, vždy vedela, koľko vybral a načo to použili. Jej následne banka poslala aj novú kartu. PIN si pravdepodobne napísala na lístoček a videla, že obžalovaný si tento PIN odfotil do

mobilu. Obžalovaný na účet nevkladal peniaze. Obžalovanému nikdy nedala kartu na používanie, iba ho pár krát poslala, aby vybral peniaze. Kartou mu dala len na tieto konkrétne výbery. Ku koncu ich spolužitia jej obžalovaný začal kradnúť peniaze z peňaženky. Na otázku samosudkyne svedkyňa – poškodená uviedla, že obžalovaný jej neuhradil žiadnu škodu, ani výživné riadne neplatí.

Z potvrdení o platbe kartou bolo zistené, že dňa 21.04.2022 bola platená suma 1,19 Eur za kinder surprise a dňa 21.04.2022 suma 4,30 Eur za LM 100 blue kartou s koncovkou XXXX. Z výpisu z účtu vyplýva, že poškodená G. H. mala k svojmu účtu kartou s koncovým číslom XXXX.

K výroku o vine

Medzi stranami nebolo sporné, že obžalovaný skutočne platil dňa 21.04.2022 platobnou kartou poškodenej G. H. v OD Tesco a to dva krát, kedy za sumu 1,19 Eur kúpil Kinder vajíčko a za sumu 4,30 Eur kúpil cigarety. Uvedené vyplynulo z výsluchu obžalovaného aj z výsluchu poškodenej G. H. a je preukázané aj výpismi z účtu G. H. a fotografiami z bezpečnostných kamier v OD Tesco. Sporným bolo, či obžalovaný A. B. prechovával a použil platobnú kartu poškodenej G. H. bez jej súhlasu a teda neoprávnene.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach dospel súd k záveru, že obžalovaný spáchal prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku tak, ako mu je kladené za vinu obžalobou. Súd v prvom rade poukazuje na výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kedy sa ku skutku priznal a oľutoval ho. Potvrdil, že kartu použil a mal ju u seba dlhší čas a napriek tomu, že sa rozišli ju poškodenej nevrátil. Z uvedeného vyplýva, že jednoznačne vedel, že má pri sebe kartu poškodenej, ktorú mu sama poškodená nezverila, nemal jej súhlas. Na hlavnom pojednávaní sa obžalovaný vo výsluchu snažil ospravedlniť svoje konanie, keď uviedol, že platobnú kartu si po rozchode s poškodenou jednoducho ponechal a ona ju od neho nepýtala. Z výpovede poškodenej však vyplynulo, že svoju platobnú kartu nedala obžalovanému na voľné použitie a to ani v čase, keď spolu žili v jednej domácnosti a už vôbec nie po ich rozchode. Počas spolužitia v jednej domácnosti dala kartu obžalovanému na konkrétnu transakciu - výber peňazí, avšak tento jej súhlas bol vždy na konkrétny výber peňazí a nie na voľné použitie. Poškodená bola zároveň jediným disponentom k účtu. V spoločnej domácnosti žili do januára 2021, pričom platby boli uskutočnené dňa 21.04.2022, teda po viac ako roku odkedy sa rozišli. Poškodená ihneď po vykonaných platbách v OD Tesco kontaktovala obžalovaného a konfrontovala ho s otázkou ohľadom karty a následne aj kartu zablokovala. Je teda zrejmé, že obžalovaný nemal kartu so súhlasom poškodenej a vedel, že ju používa neoprávnene a dokonca potvrdil aj to, že mu ju zhltol bankomat.

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona kto neoprávnene prechováva, prepravuje, obstará si alebo inak zadováži alebo poskytne inému platobný prostriedok, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona kto neoprávnene použije platobný prostriedok, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že skutok uvedený v obžalobe, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, sa stal a spáchal ho práve obžalovaný A. B.. Reťaz usvedčujúcich dôkazov je ucelená a nevzbudzuje žiadne relevantné pochybnosti o vine obžalovaného, ktorý mal možnosť, ako aj príležitosť, spáchať stíhaný skutok. Obžalovaný teda neoprávnene (bez súhlasu a dovoľenia poškodenej G. H.) si najprv zadovážil a následne použil platobnú kartu poškodenej tak, že ňou uskutočnil dve úspešné platby v sume 1,19 Eur a v sume 4,30 Eur.

Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako priamy úmysel v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný jednoznačne vedel, že kartu prechováva bez súhlasu poškodenej (zobral si ju bez jej dovoľenia v čase, kedy s poškodenou žil v spoločnej domácnosti) a chcel ju prechovávať aj naďalej (pokiaľ mu ju nezhltol bankomat) a zároveň touto kartou aj zrealizoval dve úspešné platby.

Vzhľadom na uvedené súd uznal aj obžalovaného A. B. vinným za spáchanie prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

K výroku o treste a náhrade škody

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny života súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Pri ukladaní trestu súd vychádzal primárne z ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona, ktoré stanovuje súdu povinnosť ukladať súhrnný trest, pri zbíhajúcich sa trestných činoch, podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný, teda podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu a to v danom prípade podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona.

K povinnosti ukladať v danej veci súhrnný trest súd pripomína, že trestné činy sú spáchané v súbehu (tzv. konkurencia trestných činov) vtedy, ak páchatel spáchal dva alebo viacero trestných činov skôr, ako bol pre niektorý z nich odsúdený, t.j. skôr ako bol za taký trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdom prvého stupňa alebo skôr ako bol obvinenému doručený trestný rozkaz. Práve časový moment spáchania trestného činu pred alebo po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa pre iný páchatelov trestný čin odlišuje súbeh od recidívy a má aj výrazne odlišné účinky pri ukladaní trestu pri tzv. mnohosti trestnej činnosti toho istého páchatela.

Zo spisového materiálu Okresného súdu Malacky sp.zn. OT/40/2023 súd zistil, že obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom z 25. apríla 2023, právoplatným dňa 25. apríla 2023, za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, pričom uvedený skutok spáchal dňa 23. apríla 2023. Trestný rozkaz mu bol doručený 25. apríla 2023. Následne uznesením sp.zn. OT/40/2023 zo dňa 16. augusta 2023, právoplatného dňa 16. augusta 2023 bolo rozhodnuté o neosvedčení sa odsúdeného a nariadení výkonu trestu vo výmere 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Z uvedeného je zrejmé, že v súbehu sú tie trestné činy spáchané obžalovaným, ktorých sa dopustil pred dňom 25. apríla 2023, kedy bol obžalovanému doručený trestný rozkaz. Vzhľadom na uvedené súd postupoval podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona.

Najprísnejším zo všetkých zbíhajúcich sa trestných činov v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona, je prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona, preto súd vychádzal pri ukladaní trestu z trestnej sadzby tohto prečinu, pričom výška trestnej sadzby stanovená zákonom pri tomto prečine je v rozpätí 1 rok až 5 rokov.

Pri ukladaní súhrnného trestu súd zvažoval všetky hľadiská pre ukladanie trestu a jeho výmery. Obligatorne pritom zvažoval aj všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a) až písm. o) Trestného zákona a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a) až písm. o) Trestného zákona, pričom u obžalovaného nezistil ani jednu poľahčujúcu okolnosť (na hlavnom pojednávaní pri výsluchu sa obžalovaný nepriznal), priťažujúcu okolnosť súd zistil jednu a to spáchanie viacerých trestných činov [§ 37 písm. h) Trestného zákona].

Keďže prevažujú priťažujúce okolnosti voči poľahčujúcim okolnostiam v pomere 2:1, preto došlo k úprave trestnej sadzby tak, že súd postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného o jednu tretinu s tým, že po tejto úprave je trestná sadzba u obžalovaného vo výmere 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov (48 mesiacov : 3 = 16 mesiacov; teda 16 mesiacov je jedna tretina zo 4 rokov, o ktoré sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby ustanovenej v osobitnej časti Trestného zákona.

Vzhľadom na okolnosti prípadu, spôsob spáchania činu a jeho následok, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade vzhľadom na závažnosť trestných činov, ako aj už skôr podmieneného trestu odňatia slobody premeneného na trest nepodmienečný, súd dospel k záveru o potrebe uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody na samej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, ktorý možno považovať za primeraný vo vzťahu k celej zbierajúcej sa trestnej činnosti.

Obžalovanému súd uložil takýto trest aj s ohľadom na § 42 ods. 2 Trestného zákona a teda vzhľadom na premenený podmienený trest z predchádzajúceho odsúdenia súd musel ukladať nepodmienečný trest. Takto uložený mesačný nepodmienečný trest bude podľa názoru súdu postačujúci na nápravu obžalovaného na ochranu spoločnosti, pričom súd okrem okolností prípadu, spôsobu spáchania činov a ich následky, vzal do úvahy aj osobu obžalovaného a spôsobenú výšku škody v o výške 5,49 Eur. Súd nezistil prevahu takých okolností, ktoré by boli dôvodom na uloženie trestu v strede, či v hornej tretine trestnej sadzby.

Uložený trest, rešpektujúci aj druhú vetu § 42 ods. 2 Trestného zákona, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, bude podľa názoru súdu adekvátny na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu páchatela a súčasne ktorý bude trestom dostatočným nielen na potrestanie obžalovaného, ale bude aj trestom primeraným a spravodlivým z pohľadu stíhanej trestnej činnosti ako aj z pohľadu proporcionality.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bolo potrebné súčasne zrušiť výrok o treste uložený v trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky z 25. apríla 2023, sp. zn. OT/40/2023, právoplatnom dňa 25. apríla 2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávanych skutkov nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, tak súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenej G. H. škodu vo výške 5,49 eur, ktorá predstavuje sumu dvoch úspešne realizovaných platieb kartou obžalovaným a ktoré ani samotný obžalovaný nerozporoval. V prevyšujúcej časti uplatnenej náhrady škody súd odkázal poškodenú s nárokom na civilný proces, nakoľko v trestnom konaní nebolo preukázané, že obžalovaný realizoval ďalšie platby resp. výbery s platobnou kartou poškodenej.

Vzhľadom na uvedené rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.